

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Благоевград, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на седемнадесети януари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Г. В. М.

като разгледа докладваното от Красимир Аршинков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20231200601247 по описа за 2023 година

С присъда № 61/15.09.2023 год., постановена по н.о.х.д. № 1263/2023 год. на Районен съд - Благоевград, подсъдимият С. К. П. е признат за виновен в това, че на 11.07.2023 г., около 20,00 часа, в град Благоевград, на паркинга на парк „Б“, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „П“, модел „Партнер“, с рег.№, с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда, а именно 3,12 на хиляда /три цяло и дванадесет промила на хиляда/, установена по надлежния ред – с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен номер ARPL 0255, собственост на ОДМВР-Благоевград, проба №2097 от дата 11.07.2023г., съгласно член 3, ал.1, член 3а и член 6, ал.9 от Наредба № 1 от 19 юли 2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /обн. ДВ бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., заг. изм. ДВ Брой 81 от 2018г./ като съгласно член 3, ал.1 от Наредбата „При извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техните аналози – с тест“, съгласно

член 3а от Наредбата „Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техните аналози – с медицинско и химико –токсикологично лабораторно изследване, когато:1.лицето откаже извършването на проверка с техническо средство или тест; 2.лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3.физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест;“ и член 6, ал.9 от Наредбата - „Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване”, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за деяние по член 343б, ал.1 НК по НОХД №1501/2016 г. по описа на Районен съд – Благоевград със Споразумение №6407/10.08.2016 г., в сила от 10.08.2016г., за извършено на дата 17.07.2016г. престъпление по член 343б, ал.1 от НК, за което му били наложени наказание „Лишаване от свобода“, наказание „Лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ и наказание „Глоба“ – престъпление по член 343б, ал. 2 от НК , поради което и на основание същия законов текст, вр. чл. 58а, ал.1, вр. чл. 54 от НК е осъден да изтърпи наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години /две години /, което на основание чл.58а, ал.1 от НК е редуцирано на „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една / година и 4 /четири/ месеца, както и да заплати „глоба“ в размер на 1 000 /хиляда/ лв. На основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС е определен първоначален „общ“ режим на изтърпяване на наказанието.

На основание чл.343г от НК първостепенният съд е лишил подсъдимият П. от "право да управлява МПС" за срок от 2 /две/ години.

На основание чл. 59, ал.2 във вр. с ал.1 от НК БлРС е приспаднал от размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ времето, през което

С. П. е задържан под стража за срок от 24 часа по ЗМВР и с постановление на Прокурор от 20.30ч. на 11.07.2023 г. до 20.30ч. на 14.07.2023 г, както и времето, през което е с мярка за неотклонение "домашен арест", считано от 14.07.2023 г. до влизане на присъдата в сила, като два дни домашен арест се зачитат за един ден лишаване от свобода.

Срещу посочената присъда е депозирана въззивна жалба от защитника на подсъдимия, с която се оспорва единствено явната несправедливост на наложеното му наказание. След замяна на защитника в хода на въззивното производство е представена допълнителна въззивна жалба, с която се оспорва законосъобразността и обосноваността на атакуваната присъда поради допуснати съществени нарушения на реда, предвиден в Наредба № 1/19.07. 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози. Акцентираща се върху изначалната липса на доказателства за надлежно установена концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимия, поради нарушение на реда в цитирания подзаконов нормативен акт. Възприетите като правна квалификация текстове от наредбата разкриват съвсем различни хипотези от възприетите в обвинителния акт, което е следвало да доведе до постановяване на оправдателна присъда. При условията на алтернативност се иска изменяване на присъдата в частта за наложеното наказание поради липсата на основания за отказ да се приложи условно осъждане, тъй като по предходните си осъждания П. е реабилитиран на основание чл.88а и чл.86 от НК.

Жалбоподателят не се явява пред въззивната инстанция.

Представителят на Окръжна прокуратура – Благоевград смята въззивната жалба за напълно неоснователна като изтъква, че подсъдимият е тестван с техническо средство и след пристигането си в МБАЛ – Благоевград е отказал да даде кръв. В тази хипотеза меродавен е резултата на използвания от полицейските служители „Алкотест Дрегер 7510“, за годността на който са представени писмени доказателства. Възприетата от съда правна квалификация отговаря на установеното по делото, спазени са изискванията на чл.58а при определяне на наказанието при условията на проведено съкратено съдебно следствие, а определените наказания са в състояние да постигнат целите по чл.36 от НК.

Въззивният съд след цялостна проверка на атакувания съдебен акт

съобразно изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено следното:

На първо място следва да се отбележи, че въпреки направеното признание на фактите от страна на подсъдимия и проведеното съкратено съдебно следствие, пред въззивната инстанция неговият защитник оспори, че има извършено престъпление. Очевидното противоречие с изискванията на НПК изисква да се посочи, че няма възможност от една страна подсъдимият да признае за извършеното престъпление, а от друга страна от негово име да се оспорва, че такова в действителност е установено. Съкратената процедура по глава XXVII от НПК изключва съдебното следствие като най-значима част от наказателното производство за разкриване на обективната истина при условията на реална състезателност между страните, когато са налице две кумулативни изисквания – признание на фактите от страна на обвиненото лице и заключение на съда, че то е подкрепено от събраните по реда на НПК в досъдебното производство доказателства. В този смисъл задълженията на съда се свеждат до изясняване на данни за личността на дееца и определяне на наказателната му отговорност по реда на чл.58а от НК, без да е длъжен повторно да обосновава, че деянието е извършено от него.

С тези уточнения Окръжният съд отбелязва, че производството пред първоинстанционния съд се е развило по реда на чл.371, т.2 от НПК и в този смисъл в мотивите към проверяваната присъда е възпроизведено изложението на фактите от обвинителния акт. Независимо от липсата на предпоставки за изменение на фактическата обстановка, въззивната инстанция съобразно задълженията си по закон също следва да изложи какво възприема на база на събрания в хода на досъдебното производство доказателствен материал, тъй като се явява втора поред инстанция по фактите и приложимото право. За безспорно установено от фактическа страна може да се приеме, че на инкриминираната дата – 11.07.2023 година, около 20.00 часа вечерта, свидетелят Б Ш, работещ като полицейски инспектор във второ РУ на МВР – Благоевград, се разхождал около езерото на парк „Б“, находящ се в град Благоевград. Същият забелязъл, че лек автомобил марка „П“, модел „Партнер“, с рег.№, управлявано от подсъдимия С. К. П., който впоследствие се установило, че е правоспособен водач на МПС, се опитвало да излезе от паркоместото, на което било паркирано. При движението си назад посоченото МПС ударило с предната си дясна част паркираният в съседство лек автомобил марка „Рено“, модел „Каптюр“, с рег.№ Е 0725 НК,

собственост на свидетеля Р Д. В областта на предната дясна броня на автомобила на пострадалото лице били нанесени охлузвания. Вместо да остане на мястото на произшествието, водачът П. се опитал да го напусне, когато свидетелят Ш го спрял. При проведеният между тях разговор Ш констатирал, че водачът силно лъхал на алкохол, което го мотивирало да се обади на дежурния полицаи във второ РУ на МВР – Благоевград. На място били изпратени полицейските служители П П. и А К. Дватама извършили проверка на водача С. П. с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с фабричен номер ARPL 0255, собственост на ОДМВР-Благоевград, като била взета проба №2097 от дата 11.07.2023г. Тестът с техническото средство се извършил съгласно изискванията на Наредба № 1/19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /обн. ДВ бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., заг. изм. ДВ Брой 81 от 2018г./, като съгласно член 3, ал.1 от Наредбата „При извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техните аналози – с тест“. Тестът на подсъдимия за употреба на алкохол отчел положителен резултат, а именно 3,12 на хиляда /три цяло и дванадесет промила на хиляда/ концентрация на алкохол в кръвта му. Отчитайки посоченият факт свидетелят А К съставил на обвиняемия акт за установяване на административно нарушение по ЗДвП серия ГА с № 966182, а свидетелят П П. издал талон за медицинско изследване с №126822, като подсъдимият не приел резултата от горепосоченото техническо средство и посочил в талона за медицинско изследване с №126822, че желае да се подложи на медицинско и химическо изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Съгласно член 3а от Наредба № 1 от 19 юли 2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /обн. ДВ бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., заг. изм. ДВ Брой 81 от 2018г./ „Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и

химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техните аналози – с медицинско и химико –токсикологично лабораторно изследване, когато:1.лицето откаже извършването на проверка с техническо средство или тест; 2.лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3.физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест;“. С оглед несъгласието на С. П. пред двамата полицейски служители, че не приема резултата от техническо средство и желае да се подложи на медицинско и химическо изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, същият се отвел от тях в МБАЛ - Благоевград, където в присъствието на д-р Б А и горните двама свидетели отказал да даде кръв за изследване. За посоченото действие се съставил Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Съгласно член 6, ал.9 от Наредбата - „Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване”.

Следва да се отбележи, че подсъдимият П. към датата на извършване на посоченото престъпление е осъждан с влязла в сила присъда за деяние по член 343б, ал.1 от НК по н.о.х.д. №1501/2016 г. по описа на Районен съд – Благоевград със Споразумение №6407/10.08.2016г., влязло в сила на 10.08.2016 г., за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“, „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ и „глоба“.

Възприетата и от двете съдебни инстанции идентична фактическа обстановка е последица от проведеното съкратено съдебно следствие и признанието на фактите от обвинителния акт от страна на подсъдимия. За законосъобразността на направените в тази посока изводи и постановеното определение по чл.372, ал.4 от НПК свидетелстват събраните в хода на досъдебното производство писмени и гласни доказателства. Без това да е изискуемо, както в случаите на проведено съдебно следствие, първоинстанционният съд е извършил анализ на събраната доказателствена

съвкупност, стигайки до извода за нейната еднопосочност и потвърждаване на фактите от обстоятелствената част на обвинителния акт. Анализирани са възприятията на свидетеля Ш, възприел „странните“ маневри на управлявания от подсъдимия лек автомобил, сезирането на органите на МВР и извършената проверка от пристигналите на място младши автоконтрольори А К и П П.. Последните са спазили всички изискуеми по приложимата наредба изисквания за проверка на водача за употреба на алкохол, изготвили са необходимите документи и съответно предоставили възможност на проверявания да реши какъв вид изследване иска да бъде извършено. След несъгласието му с показанията на техническото средство и желанието за изследване на кръвна проба, той е заведен от полицаите в медицинско заведение, където обаче отказал да даде кръв. Въпреки, че в изготвеният медицински протокол не е изписан изрично отказа му от дежурния лекар д-р А, той е възприет от свидетелите К и П., заявили го недвусмислено при разпита им от разследващия полицай. Затова и може да се приеме, че този на практика технически пропуск на лекаря, се санира от показанията на двамата свидетели. Освен това, ако С. П. не беше отказал да даде кръвна проба, вземането на такава щеше да бъде отразено в посочения протокол с предприемане на последващи действия за нейното изследване. В тази връзка направените от защитника му възражения са не само недопустими поради изтъкнатото по-горе относно последиците от провеждане на съкратено съдебно следствие с признаване на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт, но и по съществото си неоснователни, защото събраните в хода на досъдебното производство доказателства убедително ги потвърждават. В конкретният казус липсва съществено и опорочаващо до негодност изследване за употребата на алкохол от проверяваното лице съобразно приложимата наредба. След проверка с техническо средство, сертифицирано и в изправност съобразно представените писмени доказателства, и след отказа на С. П. да го приеме, същият е избрал да даде кръв за изследване, което е една от двете предвидени нормативни възможности. А след като е заведен до медицинското заведение и отказал да даде кръв за изследване, съобразно цитирания по-горе текст на чл.9 от наредбата, се санира и обективира като годен резултата от техническото средство.

На тази плоскост е напълно обоснован и законосъобразен направеният

от първата съдебна инстанция правен извод, според който подсъдимият С. П. е признат за виновен в това, че на 11.07.2023 г., около 20,00 часа, в град Благоевград, на паркинга на парк „Б“, управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „П“, модел „Партнер“, с рег.№, с концентрация на алкохол в кръвта си над 0,5 на хиляда, а именно 3,12 на хиляда /три цяло и дванадесет промила на хиляда/, установена по надлежния ред – с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен номер ARPL 0255, собственост на ОДМВР-Благоевград, проба №2097 от дата 11.07.2023г., съгласно член 3, ал.1, член 3а и член 6, ал.9 от Наредба № 1 от 19 юли 2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /обн. ДВ бр. 61 от 28.07.2017 г., в сила от 29.09.2017 г., заг. изм. ДВ Брой 81 от 2018г./ като съгласно член 3, ал.1 от Наредбата „При извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техните аналози – с тест“, съгласно член 3а от Наредбата „Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техните аналози – с медицинско и химико –токсикологично лабораторно изследване, когато:1.лицето откаже извършването на проверка с техническо средство или тест; 2.лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3.физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест;“ и член 6, ал.9 от Наредбата - „Концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване“, след като е бил осъден с влязла в сила присъда за деяние по член 343б, ал.1 НК по н.о.х.д. №1501/2016 г. по описа на Районен съд –

Благоевград със Споразумение №6407/10.08.2016 г., в сила от 10.08.2016г., за извършено на дата 17.07.2016г. престъпление по член 343б, ал.1 от НК, за което му били наложени наказание „Лишаване от свобода“, наказание „Лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ и наказание „Глоба“ – престъпление по чл.343б, ал. 2 от НК.

От обективна страна са налице всички изискуеми от нормата на чл.343б, ал.2 от НК елементи – повторното управление на МПС с алкохолна концентрация над 0,5 на хиляда, установено по предвидения от закона ред. В тази връзка БлРС детайлно е описал изискванията на наредба №1/19.07.2017 година за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, които напълно са спазени в конкретният казус. От субективна страна престъплението е извършено с пряк умисъл като подсъдимият е съзнавал, че след употреба на алкохол не трябва да шофира, но въпреки това го е сторил, като е съзнавал, че в предходен момент е осъждан за шофиране в пияно състояние.

Възраженията за неправилна квалификация на извършеното престъпление относно цитиране на приложимите норми от наредба №1/19.07.2017 година са напълно неоснователни. Както се изтъкна и по-горе, при установяването на алкохолната концентарция в кръвта на подсъдимия П., са спазени нормативните изисквания, посочени именно в цитираните три норми от наредбата. Критики могат да бъдат отправени единствено към сравнително тромавото изписване в диспозитива на присъдата на приетата правна квалификация на извършеното престъпление, огледално пренесена от обвинителния акт, независимо от липсата на законово изискване за изписването на всички приложими разпоредби от наредбата, което обаче не се отразява на верността и правилността на направените изводи.

Първата съдебна инстанция обосновано е приела, изхождайки от законодателната формулировка на престъплението по чл.343б, ал.2 от НК, че не се касае за потворно по смисъла на чл.28, ал.1 от НК престъпление /пенитенциарен рецидив/, поради което и не важи ограничителния петгодишен срок по чл.30, ал.1 от НК. В разглежданата хипотеза е необходима само констатацията за неговото наличие, както и липсата на реабилитация, съдебна или по право. Районният съд по този повод е разгледал всички осъждания на С. П., отразени в бюлетина му за съдимост, приемайки

напълно основателно, че по първите пет от тях е реабилитиран. Напълно законосъобразно е прието, че за осъждането му по н.о.х.д №1087/2001 год. по описа на БЛРС П. е реабилитиран по право, а за осъжданията му по н.о.х.д №385/2003 год., по н.о.х.д №148/2005 год., по н.о.х.д №982/2006 год. и по н.о.х.д №1266/2007 год, всички на БЛРС, е реабилитиран на основание чл.88а, ал.1 във вр. с чл.82, ал.1, т.5 от НК за първите четири и по чл.88а, ал.1 във вр. чл.82, ал.1, т.4 от НК за последното от тях.

Подсъдимият обаче не е реабилитиран по включеното във възприетата квалификация последно осъждане по н.о.х.д №1501/2016 год. на БЛРС. Споразумението по посоченото дело е влязло в сила на 10.08.2016 год., а наложените на дееца наказания са „лишаване от свобода“ за срок от една година с тригодишен изпитателен срок по смисъла на чл.66, ал.1 от НК и „глоба“ от 500 лв. На основание чл.343г от НК е лишен и от право да управлява МПС за срок от 1,6 години. Тъй като на основание чл.86, ал.2 от НК реабилитация по право е недопустима повторно за пълнолетно лице, което веднъж е реабилитирано на същото основание, съдът правилно е отбелязъл, че това може да се случи само с изтичане на срока, предвиден в чл.88а от НК, доколкото няма данни за съдебна реабилитация. Според чл.88а, ал.3 от НК при условно осъждане сроковете по чл.82, ал.1 от НК текат след изтичане на изпитателния срок, поради което и при отчитане на размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“ П. може да се реабилитира съгласно чл.82, ал.1, т.4 от НК едва към дата 10.08.2024 год. По тези съображения същият към момента се счита за осъждан, с произтичащите от това правни последици при определяне на наказанието, което следва да изтърпи.

За определяне на конкретното му наказание е отчетено, че с оглед направеното от него признание на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт, същото следва да бъде определено съгласно чл.373, ал.2 във вр. с чл.58а от НК. Последната разпоредба, с оглед наказуемостта на конкретното престъпление, предвижда две възможности – тази по чл.58а, ал.1 от НК и по чл.58а, ал.4 във вр. с чл.55 от НК, като съдът е длъжен да избере тази от тях, която е по-благоприятна за дееца. Първата съдебна инстанция е възприела като смекчаващи отговорността на дееца обстоятелства доброто му процесуално поведение и изразеното съжаление за стореното. Като отегчаващи обстоятелства са отчетени предходните осъждания, извън последното, множеството административни нарушения по ЗДвП, за които П. е

бил санкциониран, както и причиненото от него ПТП с материални щети. Като е прибавил към тази група и високата алкохолна концентрация в кръвта на подсъдимия, многократно надхвърляща допустимите в разглежданата хипотеза 0,5 промила и при съпоставка между двете групи напълно обосновано е заключил, че не са налице многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства, които превръщат и най-лекото предвидено от закона наказание в несъразмерно тежко, за да приложи разпоредбата на чл.58а, ал.4 във вр. с чл.55 от НК. С този извод напълно се съгласява и проверяващата инстанция, коригираща единствено приетото като отегчаващо обстоятелство за предходната съдимост на дееца. След като е налице настъпила реабилитация, изследвана и от първата съдебна инстанция, предходните осъждания на П. не могат да имат каквото и да е отражение върху наказателната му съдба. Независимо от това, превеса на отегчаващите над смекчаващите обстоятелства е очевиден. Затова и в разглежданият казус единствено възможно се явява определянето на наказание по реда на чл.58а, ал.1 от НК. В този смисъл съдът е определил санкцията под средния размер в рамките на две години „лишаване от свобода“, която е редуцирал по изискванията на чл.373, ал.2 от НПК във вр. с чл.58, ал.1 от НК, фиксирайки я в рамките на 1 /една/ година и 4 /четири/ месеца „лишаване от свобода“. Към нея е присъединил и кумулативно предвидената „глоба“ в размер на 1 000 /хиляда/ лева, определяйки я около средата на предвиденото от правната норма, както и „лишаването от правоуправление“ по чл.343г от НК за срок от две години.

Липсват каквито и да било основания за намаляване на определеното на подсъдимия наказание. Както се посочи и по-горе, приложението на чл.55 от НК не намира никакви основания с оглед данните за личността на дееца, високото алкохолно съдържание в кръвта му и обстоятелството, че е шофирал пиян в района на парк „Б“ в гр. Благоевград, предпочитан от много граждани и деца за разходки. Отделно от това не са налице и основания за приложението на чл.66, ал.1 от НК, тъй като посочената разпоредба изисква липсата на предходно осъждане на дееца за престъпление от общ характер на лишаване от свобода. Както се изтъкна и по-горе, не е настъпила реабилитация по предходното осъждане на П., което изключва и възможността за отлагане на ефективното изтърпяване на наложеното му наказание. А и за постигане на целите по чл.36 от НК според въззивната

инстанция е наложително той да търпи ефективно наказание „лишаване от свобода“, при правилно определения му първоначален „общ“ режим. По снизходително отношение би представлявало грешен сигнал както за самия П., така и за останалите членове на обществото, като се има пред вид опасността от подобни деяния и непредсказуемите последици от такова престъпно поведение.

Следва да се отбележи, че в съответствие с изискванията на чл.59 от НК правилно е приспаднато от наложеното наказание „лишаване от свобода“ времето, през което подсъдимият е задържан под стража и с мярка за неотклонение „домашен арест“.

При така установеното въззивната съдебна инстанция не намира основания за занижаване на отговорността на жалбоподателя С. П., която следва да понесе за извършеното престъпление, поради което и на основание чл.338 от НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 61/15.09.2023 год., постановена по н.о.х.д. № 1263/2023 год. на Районен съд - Благоевград.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____